

AUTE de 22 d'abril de 2004

**Recusació i abstenció de jutges i magistrats : organisme
jurisdiccional competent.- Recusació de Batlle :
improcedència**

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En les actuacions de judici civil núms. B-0875-1/2003 i acumulades núm. B-0880-1/2003, en demanda de mesures provisionals de separació tramitades segons allò que disposa l'art. 63 de la Llei qualificada del matrimoni, en data 6 d'octubre passat l'Hble. Batlle, actuant en Tribunal Unipersonal, va dictar un Aute en el qual va resoldre les peticions respectives dels consorts Sr. Mariano I.N. i Sra. Isabel A.A. en els termes següents:

"Primer.- Acordar la separació provisional dels consorts

Segon.- Atribuir la guarda i custòdia del fill menor Bernat a la mare, mantenint la pàtria potestat compartida entre ambdós progenitors, i atribuint l'ús del domicili abans conjugal a la mare.

Tercer.- Fixar una pensió d'aliments a càrrec del pare envers el fill per la quantitat de 400.- Euros mensuals, a pagar a l'avança durant els cinc primers dies de cada mes, d'acord amb l'especificat en el III.- CONSIDERANT de la present resolució.

Quart.- Establir un règim de visites a favor del pare envers el seu fill, serà el més ampli possible, i segons el transcrit en el primer RESULTANT de la present resolució.

Cinquè.- Establir que el pare passarà mensualment una ajuda econòmica a la filla major d'edat, Natàlia, per l'import de 750.-Euros tal com s'ha especificat en el III.- CONSIDERANT de la present resolució.

Sisè.- Establir un auxili econòmic a favor de l'esposa i a càrrec de l'espòs per la quantitat mensual de 400.-Euros segons s'ha dit en el V.-CONSIDERANT de la present resolució.

Setè.- No donar lloc a la resta de les pretensions de les parts.

Vuitè.- *I sense fer especial condemna en costes processals*".

II.- Disconforme -en part- la Sra. Isabel A.A. amb les decisions anteriors, ha interposat aquest recurs d'apel·lació el qual ha estat tramitat conforme la Llei.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ.

FONAMENTS DE DRET

I.- La pretensió de la recurrent que declarem la nul·litat de les actuacions i les reposen al moment del tancament del judici de proves de la primera instància a fi que pugui rebatre els informes del Ministeri Fiscal de 11 de juny de 2003 (folis 26 i 27) i 30 de setembre de 2003 (foli 101), no pot prosperar per dos motius cada un d'ells determinant per a la denegació: a) ambdós informes no fan més, pel que ara interessa, que considerar "*suficients les quantitats proposades en concepte d'atenció i manutenció econòmica de dos dels fills del matrimoni, és a dir de 400 Euros per l'encara menor Benet i altres 750 Euros per a la major Natàlia, la qual cursa estudis de grau superior a Lleida, a l'objecte de mantenir i respondre pel seu correcte desenvolupament*". És a dir: el Fiscal no va fer altra cosa en l'informe primer, que acceptar allò proposat pel Sr. Mariano I.N. a la seva demanda de 2 de juny de 2003 (l'informe és de l'11 del mateix mes) la qual demanda va ser contestada abastament per l'ara recurrent en el seu escrit de contesta de 30 del mateix mes (folis 22 al 40) amb l'aportació de les proves documentals que va creure convenient (folis 41 al 82); de manera que aquell informe anterior a la contesta a la demanda i que no tenia altre contingut que l'acceptació de les propostes de la demanda -que van ser amplament rebatudes a la contesta- no va suposar cap indefensió per a l'ara recurrent, com tampoc l'informe posterior de nou línies (foli 101) el qual es limità a ratificar l'informe precedent; per la qual cosa la petició de nul·litat deduïda en aquesta 2a instància està mancada de tot fonament.- b) a més, la recurrent, en aquesta 2a instància, hauria pogut fer les al·legacions que hagués estimat pertinents sobre el contingut dels informes a la vista dels mateixos sense que n'hagi fet cap de diferent de les dels seus escrits presentats a la Batllia als quals la recurrent ens remet constantment. No ha sofert la més mínima indefensió, i cal rebutjar la seva pretensió de nul·litat.

II.- El Sr. Mariano I.N. no ha subministrat cap prova (i estava al seu abast aportar-les) dels rendiments que li proporciona el negoci "ELECTRICITAT NIETO, S.L." de

què n'és propietari d'un 60% (l'altre 40% pertany al seu fill Xavier de 25 anys). Aquesta manca d'una informació probatòria tan valuosa -i únicament a ell imputable- solament a ell l'haurà de perjudicar, perquè no és acceptable ni lleial que parli només del salari i ocultï els rendiments del negoci.

III.- El Tribunal no pot assumir la pretensió de la Sra. Isabel A.A. que fixem en 2.105 € mensuals la seva pensió alimentària en comptes dels 400 € que ha determinat la resolució apel·lada, perquè aquella era la quantitat mensual que el Sr. Mariano I.N. aportava a la casa per a la manutenció de tota la família, i ara es tracta solament de fixar la quantitat que és necessària a l'actora per a la seva subsistència ja que no treballa i no li serà fàcil fer-ho per la seva edat (49 anys), manca de preparació i lumbalgia crònica que evoluciona amb brots aguts molt incapacitants (foli 19).

El Sr. Mariano I.N. reconeix en aquesta instància que *"les seves pròpies despeses personals de manutenció i vestir (són) "de l'ordre dels 600 €"*; cosa que permet afirmar que no són inferiors per aquests conceptes les de la Sra. Isabel A.A. la qual haurà de fer front, a més, a les despeses de la casa i a les de la seva pròpia parcial incapacitat. Tot això justifica fixar en 750 € mensuals l'import de la pensió alimentària que li haurà de pagar cada mes el Sr. Mariano I.N. de la manera que disposa el VI.-CONSIDERANT de la resolució apel·lada.

I serà el moment de la Sentència de separació o de divorci quan s'hauran de determinar definitivament les quantitats escaients pels conceptes d'aliments i de pensió compensatòria.

IV.- I pel que fa a la pensió per al fill Bernat, de 9 anys, vista la documentació aportada, aquest Tribunal l'ha de fixar en 500 € en lloc dels 400 € determinats en la resolució apel·lada, rebutjant la petició de 602 € que per a aquest fill fa la mare.

V.- Pels arguments dels VI CONSIDERANT de la resolució apel·lada -que aquesta Sala confirma-, cal desestimar també la pretensió -clarament improcedent- de nomenar un administrador judicial per a la Societat "ELECTRICITAT NIETO, S.L."

VI.- No existeixen elements per fer un pronunciament especial sobre costes.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR en part aquest recurs d'apel·lació; REFORMAR els punts Tercer i Sisè de la Sentència del Batlle per tal de fixar com a pensió pel fill Bernat la quantitat de 500 € a pagar de la forma que diu el III Considerant de apel·lada, i fixant en la quantitat de 750 € la pensió alimentària mensual de la Sra. Isabel A.A. a pagar tal com diu el Sisè Considerant de la resolució del Batlle; i es CONFIRMA la resta de les decisions de la Sentència apel·lada; sense costes.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-